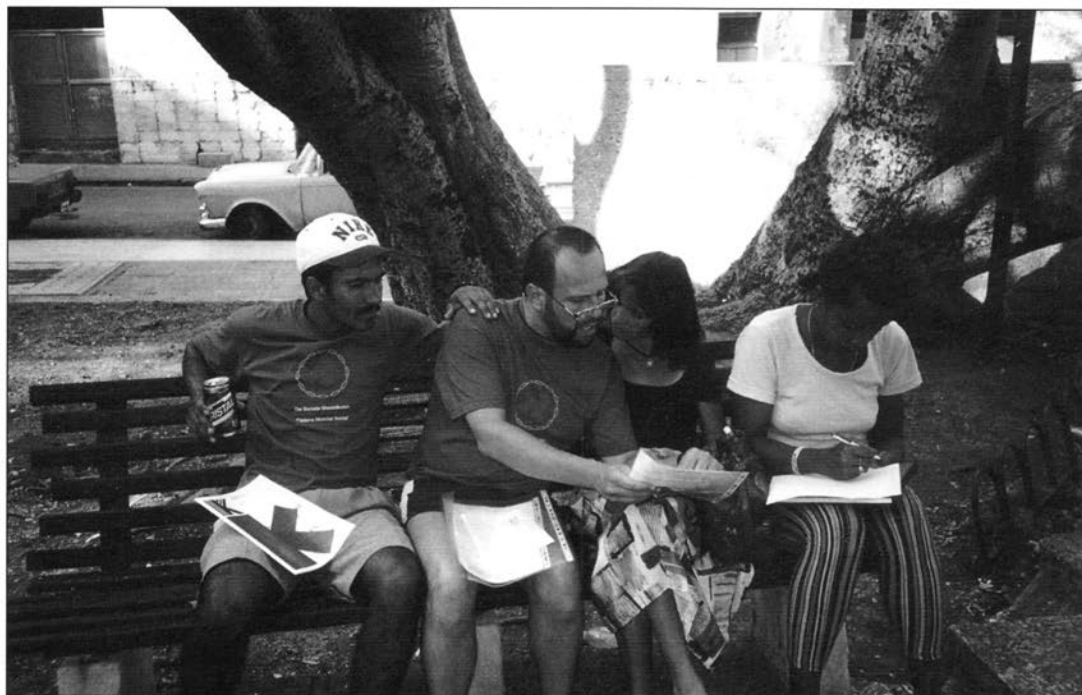

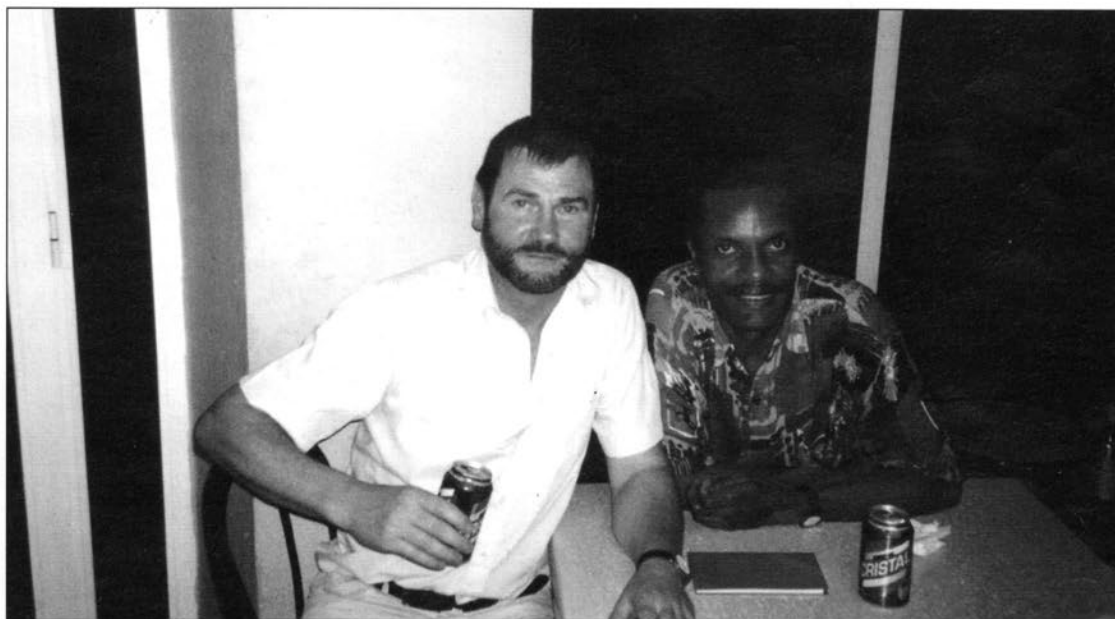
LA HABANA - TERUGBLIK: VRIENDSCHAPSPROJECT VLAANDEREN-CUBA DE NEDERLANDEN EN HISPANIDAD

... Dit pleintje, tussen de Malecon en het historisch centrum La Habana Vieja, is de "place to be" voor de Cubanen.

Hier zijn Bismark, Paul, Maria Magdalena en Juana in openlucht "werkvergadering". We bespraken er samen onze lijsten en documenten van de humanitaire materialen van De Sociale Wereld-Keten die we voorheen via Cuba Aero in Zaventem lieten overvliegen en die, bij ons verblijf aldaar in Cuba nog maanden in Havanna "ergens vaststaken"?!

Tussen onze drukke agenda in: "rustig" de dorst lessen zat er af en toe nog wel in, zoals hier met Lic. Alberto VALERIO MENDIONDO die we kennen van het Nationaal Ballet van Cuba...

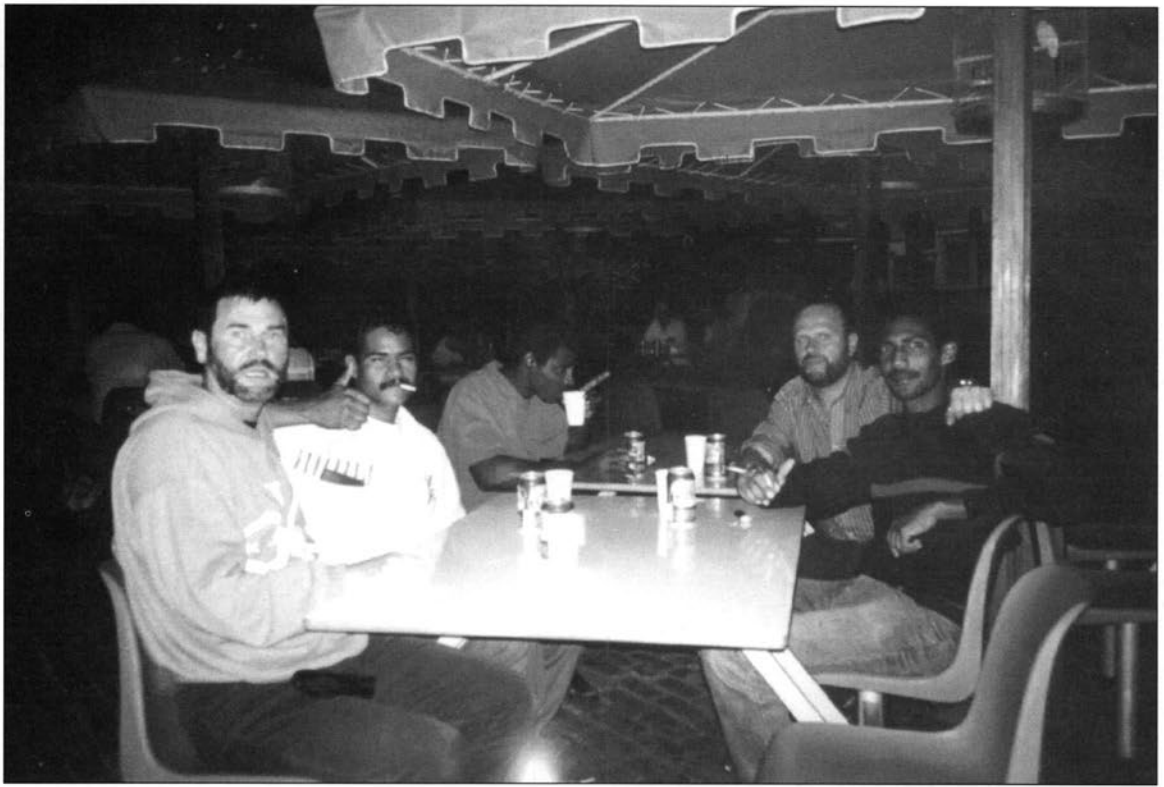

... Het openbaar vervoer voor de Cubanen is een "belevenis" waar wij beiden als "ingewijden" regelmatig gebruik van maken. Het kost zeer weinig maar het moet er wel de "verrassingen" bijrekenen. Open camions of gammele bussen brengen ons op een manier en plaatsen die door de afgeschermden en op comfort gestelde doorsnee toerist niet geapprecieerd zou worden. Nochtans een attractie én gegarandeerd een belevenis.

Regio LA HABANA hieronder: even verpozen aan een "niet-toeristisch" meer waar de natuur prachtig en de stilte hoorbaar is. Samen met onze vriend Bismar. Tamme pelikaan Coco laat zich een (ons ter ere) zo maar gekregen visje smaken.

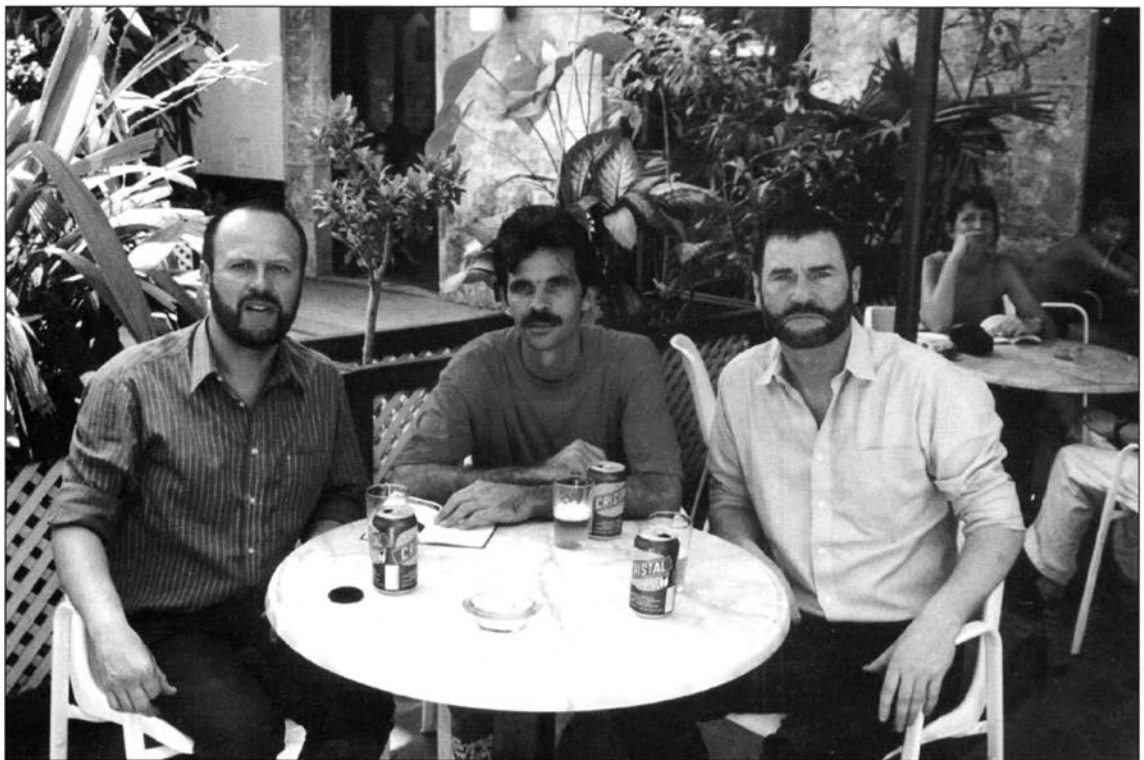

... Wij trakteerden onze amigos regelmatig op een etentje (dagelijkse maagvulling is ook nog zo een probleem) of drankje. Hierbij kwamen, in volle vertrouwen, de gesprekken over de dagdagelijkse overlevingsproblematiek vlot op gang.

Steevast "defileerden" onze vrienden graag met hun pasverkregen kledij om ons te laten "mee-genieten". Om ons te laten zien hoe mooi ze er mee waren. Hun manier om ons te bedanken én hun appreciatie te tonen.

Ware vrienden hoeven niet constant te danken of bedankt te worden. Het uit zich, zonder al te veel woorden in Cuba, in geestes-verbondenheid.

Foto hierboven: onder vrienden op een terrasje in avondlijk LA HABANA. Hieronder samen met Juan Antonio...

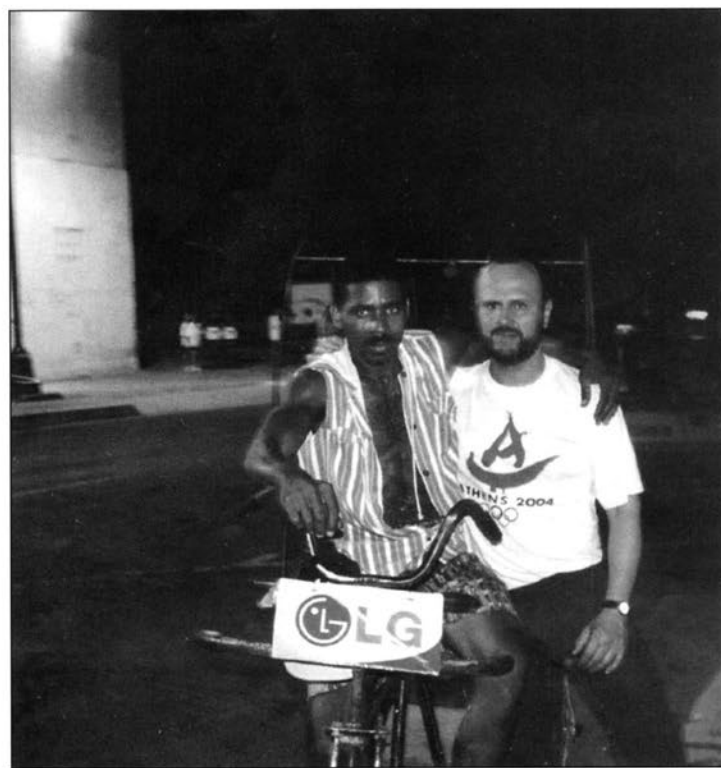
DE SOCIALE WERELD-KETEN...

socio-humanitaire projecten

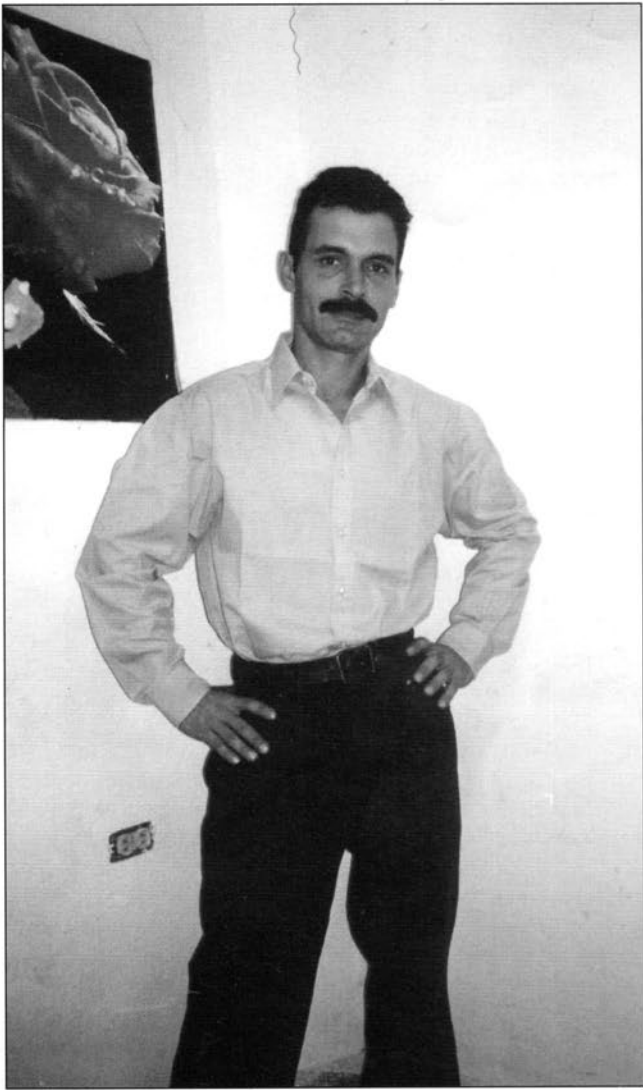
Wie de mogelijkheid grijpt om families in hun dagelijks bestaan te kunnen volgen beseft vrij vlug dat de bevolking een bijna hopeloze strijd moet leveren om te overleven. Basismaterialen zoals brood, rijst, zwarte bonen (en dan is het menu om zo te zeggen rond) of af en toe wat kledij (van inferieure kwaliteit) worden betaald met de nationale munt Pesos, bijna waardeloos geld waarmee de werkende Cubaan officieel (bijna ongelooflijk karig) betaald wordt. De betere (buitenlandse) goederen, even duur als bij ons in Europa, drank of eetwaren moeten in deviezen, dus U.S. Dollars, aangekocht worden. Doch die vallen er voor de doorsnee bevolking niet zo maar te rapen.

Acties zoals wij van DE NEDERLANDEN Y LA HISPANIDAD ze sinds enige jaren organiseren (en gelukkig door ook steeds meer anderen) worden er van zowel individuele als officiële zijde enorm gewaardeerd.

In hoofdstad LA HABANA beleefden onze 2 coördinatoren een gevarieerde drukte. Afspraken met officiële instanties, kulturele centra, balletschool enz.

Het was er ook een komen en gaan van onze vrienden per fiets, te voet of ander verplaatsingsmiddel. De beloofde draagtassen met waardevolle gebruiksmaterialen werden als juwelen gekoesterd en naar de familie gebracht. Op de foto hier boven en onder onze vriend Raul MARTINEZ en zijn kameraad hieronder.

... Onze vriend José Ramón MORALES werkt in het Spaans Cultureel Centrum "Casa de Asturia" in HAVANA.

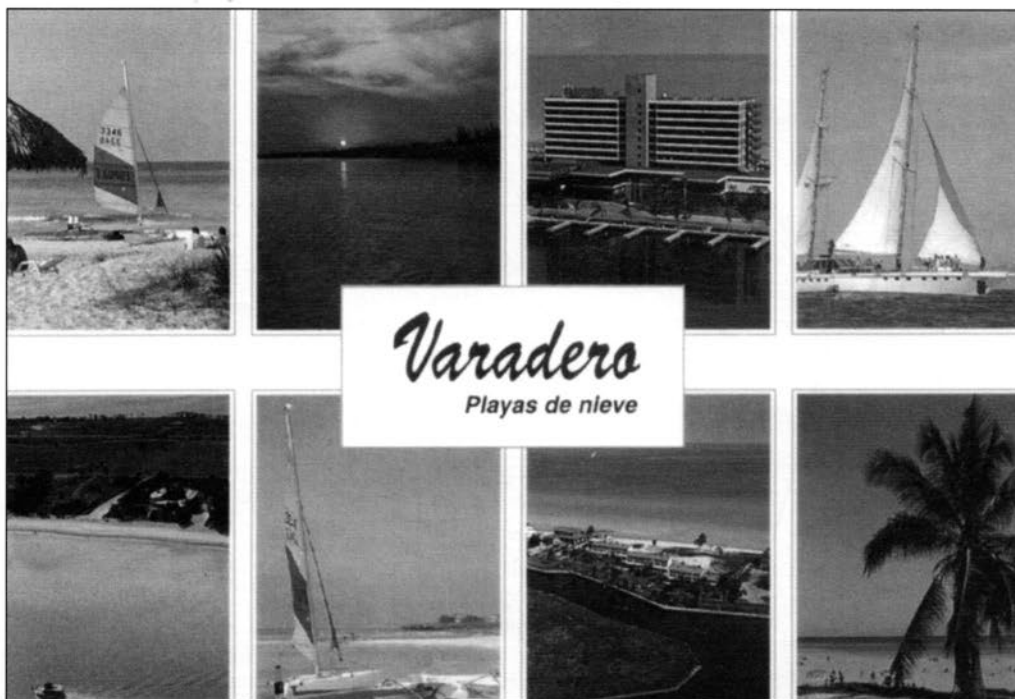
Ook hij wou per se op de "statige" foto, met zijn nieuwe kleren net uit hun verpakking gehaald.

Op de foto onderaan de Malecón: deze lange en brede kustboulevard, in oorsprong aangelegd in 1901, is absoluut één van de hoogtepunten van de Cubaanse hoofdstad. Wanneer je via de Paseo de Martí op de Malecón uitkomt, geniet je namelijk een onvergetelijk panorama op de skyline van Havana. De vervallen panden van Centro Habana plus de witte wolkenkrabbers van El Vedado vormen één lange sliert gebouwen langs de Atlantische Oceaan. Aan de zeezijde van de promenade, tussen de oceaan en het trottoir, liggen grote rotsblokken, waar talloze vissers en zonnebaders schuilen. Op de Malecón zelf is het normalerwijze altijd gezellig druk: je ontmoet er toeristen, joggers, vrijende paartjes en mannen die met visserbootjes, hengels en rubberen banden in de weer zijn.

Dit jaar, door de constant nieuwe wetten en verordeningen (dat Cubanen niet meer met de buitenlanders zouden mogen praten) duiken plots uit het niets alsmaar "controleurs" op, die de bevolking registreert en verjaagt.

De lucht die boven de Malecón hangt, is doordrongen van het aroma van de oceaan. Wanneer je je wandeling over deze fraaie kustboulevard begint bij de kop van de Paseo de Martí (waar de Malecón begint c.q. eindigt), ontdek je al gelijk twee bezienswaardigheden: een groot standbeeld van generaal Maximo Gómez (één van de helden uit de Tweede Onafhankelijkheidsoorlog) plus het 16e-eeuwse Castillo de la Punta, één van de drie bolwerken die de haven van Havana moesten beschermen tegen aanvallen van piraten en/of Engelsen. De overige twee bastions, het Castillo del Morro en het Fortaleza de San Carlos de la Cabaña, liggen aan de overzijde van de Bahía de la Habana, in de voorstad Casablanca. Van het Castillo de la Punta kun je nu in westwaartse richting de hele Malecón aflopen tot Miramar, maar deze onderneming is vrij vermoeiend en duurt ruim een uur. Je kunt beter slechts tot Vedado lopen, want daarna wordt het uitzicht toch minder en blijft de sfeer ongeveer gelijk. Wat met name in het stuk Malecón langs Centro Habana opvalt, is dat veel woonhuizen in een abominabele, sterk verweerde staat verkeren. Dit is voor een groot deel te wijten aan het zilte zee-water, dat bij een sterke noordenwind soms over het muurtje van de kustboulevard heen golft en op die manier in het verleden reeds menig pand heeft aangevreten...

VARADERO... Met zijn twintig kilometer lange droomstrand en zijn talloze hotels en uitgaansgelegenheden is Varadero hét toeristenmekka van Cuba. Aan bijna alle mogelijke wensen van de watersportliefhebber wordt in deze op 140 kilometer ten oosten van Havana gelegen badplaats tegemoetgekomen: je kunt er duik- en windsurflessen nemen, bootjes huren, parasailen, zwemmen, snorkelen, waterskiën en nog veel meer. Uiteraard kun je je verblijf in Varadero ook beperken tot een dagelijks zonnebad op het met palmen omzoomde zandtapijt, dat in 1989 in het Spaanse San Sebastian werd uitgeroepen tot één van de tien mooiste stranden ter wereld. 's Avonds trekken de watersporters en zonnebaders massaal naar de tientallen disco's, nachtclubs en restaurants, om pas in de vroege uurtjes naar hun dure, drie- en viersterrenhotels terug te keren.

Varadero ligt idyllisch genesteld op het fraaie Peninsula de Hicacos, een landtong die door de Bahía de Cárdenas en de Laguna de Paso Malo van het vasteland wordt gescheiden. Het schiereiland bestaat in zijn volle lengte uit een mix van parelwitte zandstranden en prijzige horecagelegenheden, slechts hier en daar doorspekt met een winkeltje of een huis van één van de 10.000 permanente inwoners. De toeristische opmars van Varadero begon reeds in het begin van deze eeuw, toen rijke landeigenaren en koffiebaronnen uit Cárdenas, Matanzas en Havana hier een aantal sjeke buitenverblijven en hotels lieten optrekken. Eén man, de Amerikaanse multimiljonair Du Pont de Nemours, kocht zelfs buitensporige hoeveelheden grond op, die hij vervolgens weer met grote winst verkocht aan de Cubaanse upper class en aan allerlei louches figuren uit de Amerikaanse onderwereld. Varadero groeide zo uit tot een decadente badplaats waar steenrijke zakenlui, politici en misdadigers elkaar ontmoetten en waar het geld en de alcohol rijkelijk vloeiden.

Eén van de beruchtste Varadero-gangsters uit die tijd is ongetwijfeld de legendarische bendeleider uit Chicago 'scarface' Al Capone, die er hier zelfs een buitenhuisje op na hield. Tot 1959 bleef Varadero een exclusief lustoord voor welgestelde Cubanen en Amerikanen, want zwarten, kleurlingen en blanke klaplopers werden zonder pardon van de privé-stranden geweerd. Na de Cubaanse

Revolutie nationaliseerde Castro echter alle in particulier bezit zijnde villa's en stranden en hij stelde de badplaats open voor het hele Cubaanse volk. Tegelijkertijd besepte de staatsman dat het schilderachtige Hicacos-schiereiland de ideale plek was om buitenlandse toeristen naar toe te lokken en zo harde valuta in de wacht te slepen.

Zodoende werden in sneltreinvaart de villa's tot hotels en restaurants omgetoverd, terwijl er ook tientallen nieuwe hotels werden gebouwd. Buitenlandse investeerders uit onder andere Spanje en Jamaica werden eveneens aange trokken, terwijl Varadero tegenwoordig zelfs ook al een eigen internationale luchthaven bezit.

Het jaarlijkse aantal bezoekers uit binnen- en buitenland loopt in de honderdduizenden, waarmee de Cubaanse badplaats toeristisch gezien de absolute nummer één van het land is. Nog steeds worden er hotels bijgebouwd in Varadero, zodat de plaats tegen het eind van dit millennium naar alle waarschijnlijkheid meer dan 30.000 hotelkamers zal tellen.

Het toeristenoord Varadero kent zowel voor- als nadelen. Als pluspunten gelden de letterlijke en figuurlijke schoonheid van het strand, de vele voorzieningen en activiteiten voor toeristen, het grote aanbod aan georganiseerde excursies (onder andere naar Havana, Guama en Cayo Largo), het aangename klimaat, de temperatuur van het zeewater (altijd boven 25° C) en de goedkope charterreizen er naar toe. De minpunten van Varadero zijn de Benidorm-achtige sfeer, met name in het hoogseizoen (overdag drukke stranden en 's nacht dronken en luid lallende Europese en Canadese toeristen), het prijspeil (prijzen voor hotels, maaltijden, drankjes en excursies zijn duur en bovendien dient alles in dollars te worden betaald) en de grote aanwezigheid van staatsveiligheid en politie al dan niet in burger. Het irritante voor de iets alertere "toerist zonder oogkleppen" is dat de straten en de stranden er hierdoor "Cubaanvrij" geveegd zijn.

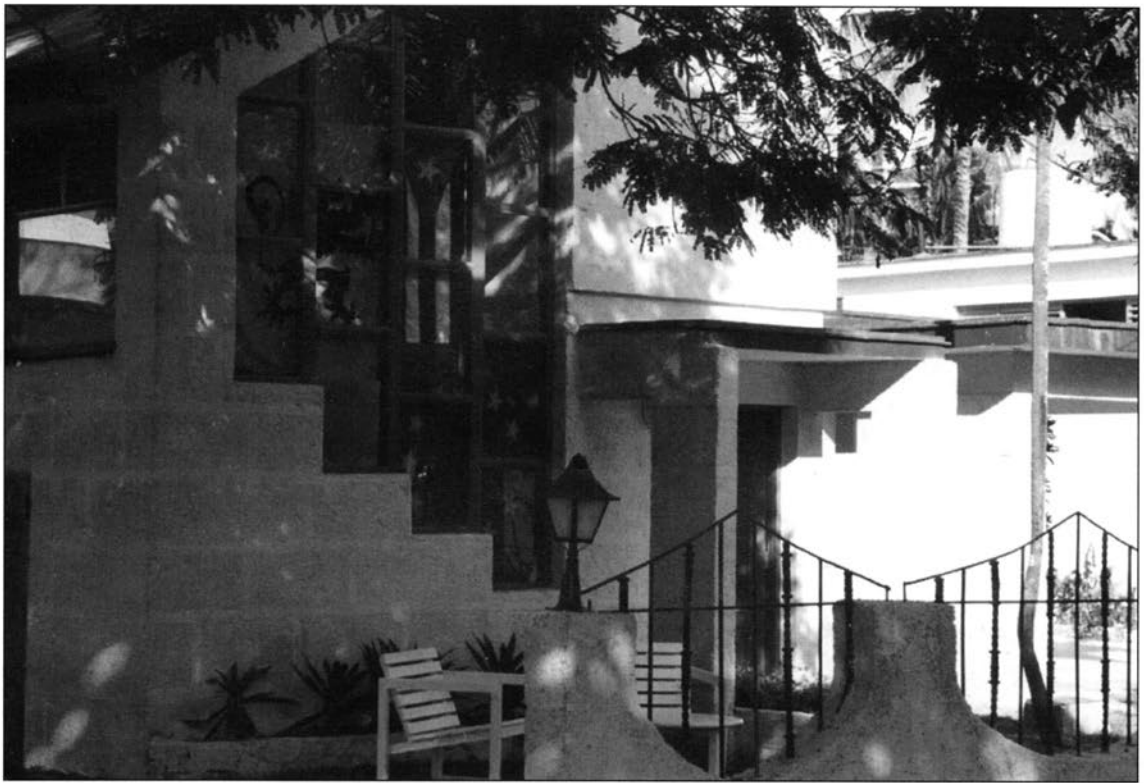
Dit alles vormt de schaduwkant van het strandparadijs Varadero. Toch zou iedere Cubaganger hier op zijn minst één dag moeten verblijven, want een mens krijgt in zijn leven niet elke dag de kans om één van de tien mooiste stranden ter wereld te bewonderen.

VARADERO: ONS "HOOFDKWARTIER" IN CUBA

Het minste dat we ter gelegenheid van deze humanitaire zending in Cuba mogen zeggen is dat we er van staatszijde ontvangen werden als gewaardeerde gasten met voorkeursbehandeling. Alle officiële instanties waren, tot onze verwondering, duidelijk op de hoogte van onze komst en dat vertolkte zich in een zo vlot mogelijke totaalservice tegenover ons.

Op de foto hieronder onze casa official die we volledig voor ons twee ter beschikking kregen. Een villa rustig gelegen midden een buurt waar de Cubaanse officiële ondergebracht worden. Vlakbij lagen ook het Canadese Consulaat en diverse staats-administratieve diensten.

Van hieruit konden wij, als woordvoerders van DE NEDERLANDEN EN HISPANIDAD, ongestoord en buiten de toeristische drukte, onze officiële besprekingen en regelingen voor de toekomstige projecten voorbereiden...

Onze verenigingsdoelstellingen en acties werden ook op de Cubaanse radio naar het publiek gebracht en aangekondigd als een gewaardeerd, kleinschalig doch effectief:

PROYECTO DE AMISTAD: FLANDES-EUROPA CUBA.

**Asociación internacional del arte y cultura
LOS PAÍSES BAJOS Y LA HISPANIDAD
Cadena Mundial Social**

VARADERO: Het was weer in en rond ons "hoofdkwartier" in CUBA weer een komen en gaan van vrienden die ons kwamen opzoeken (en niet konden wachten tot we zelf bij hen langskwamen). Hier bij ons op de foto Maria met dochter Yusmeli en haar jongere broertje en zusje uit Matanzas. Zij doen via deze weg de groeten aan alle K.K.I. vriendinnen die zij vroeger leerden kennen...

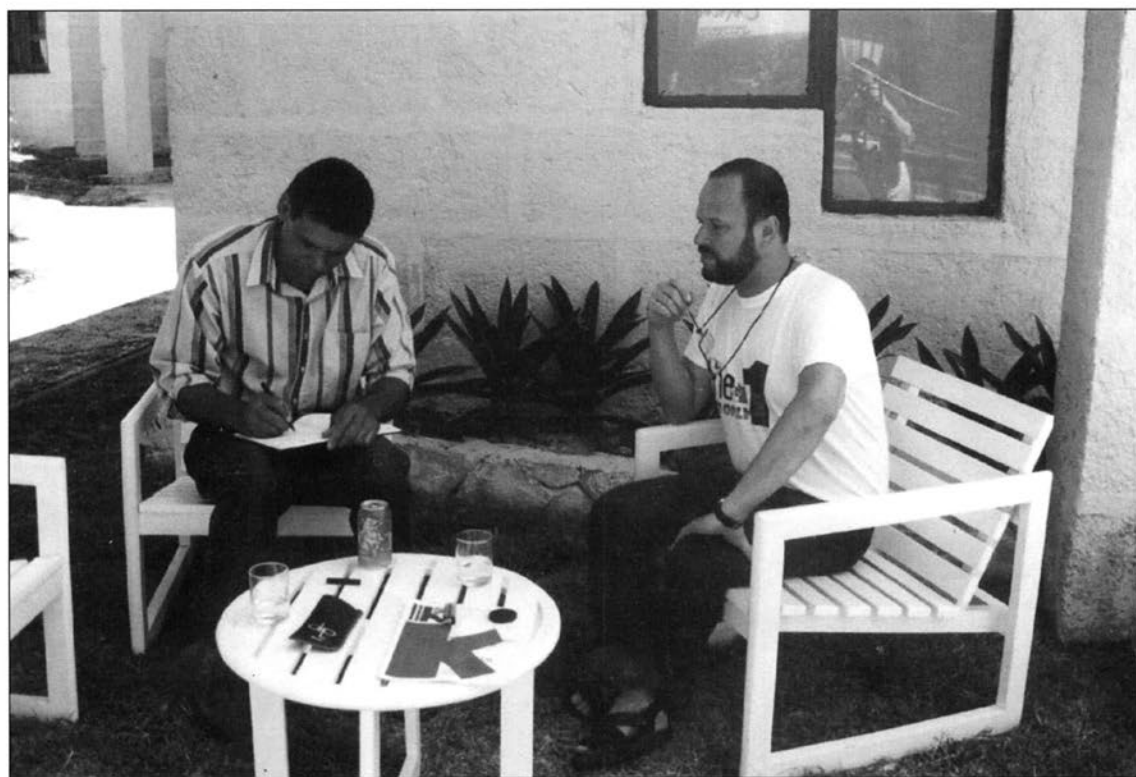

... Hierbij vóór onze Casa Oficial, die vlak aan zee ligt, onze goede vriend Elio Ernesto HERNÁNDEZ uit Santa Clara (van kop tot teen door ons in het nieuw gestoken, fier poserend bij een "sjieke" toeristenwagen).

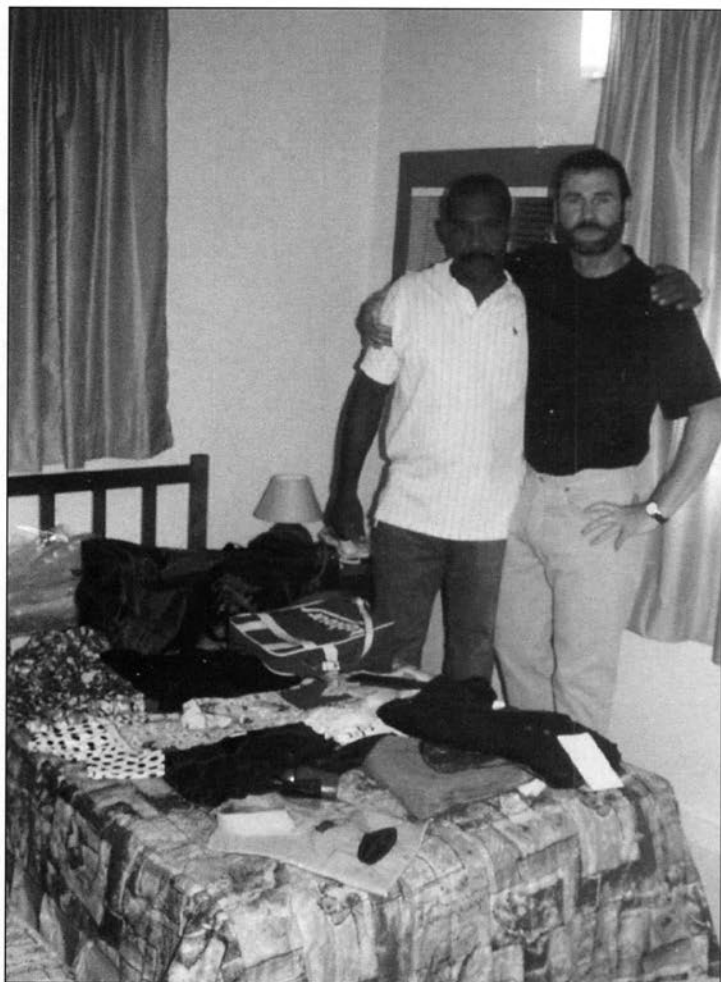
... hierboven in werkvergadering met links op de foto Jesús TRUYILLO RODRIGUEZ, onze pas aangestelde Cubaanse coordinator General para LOS PAÍSES BAJOS Y LA HISPANIDAD, met Sra Caridad RODRIGUEZ FLORES Lic. directora de la Radio waarvan de provinciale studios vlak naast "onze residentie" gelegen zijn.

Op de foto hieronder besprekingen met Sr. Carlos NIEVES TUERO, hoofdverantwoordelijke Havanatours Benelux. Met deze werden alle transferten, voor onszelf en de meegebrachte materialen, puik geregeld met vliegtuig en tourwagens doorheen Cuba alsook alle nodige afspraken gepland voor onze toekomstige humanitaire zendingen...

Cadena Mundial Social...

LOS PAÍSES BAJOS Y LA HISPANIDAD

Naast Cubaanse instituten en instellingen voorzien wij bij de humanitaire zendingen van DE SOCIALE WERELD-KETEN ook stevast materialen voor onze talrijke bevriende families.

Aan dergelijke giften "van mens tot mens" beleven wijzelf ook veel plezier.

Bij de "overdracht" van de voor hen en hun families meegebrachte geschenken mag de "gelegenheidsfoto" ook niet vergeten worden.

Zoals hiernaast met onze officiële veiligheidsbewaker voor overdag.

Eugenio stond in voor onze veiligheid en rust. En veilig waren we er, de rust dat was een ander hoofdstuk...

